

Από τον Πρόεδρο Ντίτερ Ούχτντορφ

Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Όλα πάνε καλά

Καθώς σκέφτομαι για την κληρονομιά μας των πρωτοπόρων, ένα από τα πιο συγκινητικά πράγματα που μου έρχονται στον νου είναι ο ύμνος «Ελάτε σεις, οι Άγιοι της γης» (*Υμνοι και παιδικά τραγούδια*, αρ. 2). Αυτοί που έκαναν το μακρινό ταξίδι στην κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ, συχνά τραγουδούσαν αυτόν τον ύμνο κατά τη διάρκεια της πορείας τους.

Αντιλαμβάνομαι πολύ καλά ότι δεν πήγαιναν όλα καλά με εκείνους τους Αγίους. Μαστίζονταν από αρρώστιες, ζέστη, κούραση, κρύο, φόβο, πείνα, πόνο, αμφιβολία, ακόμα και θάνατο.

Αλλά παρόλο που είχαν κάθε λόγο να φωνάζουν, «Τίποτα δεν πάει καλά», καλλιέργησαν μια συμπεριφορά που δεν μπορούμε παρά να θαυμάζουμε σήμερα. Κοιτούσαν πέρα από τα προβλήματά τους προς αιώνιες ευλογίες. Ήταν ενγνώμονες για τις περιστάσεις τους. Παρ' όλες τις αποδείξεις για το αντίθετο, τραγουδούσαν με όλη την αφοσίωση της ψυχής τους: «Όλα πάνε καλά!»

Η τίμηση των πρωτοπόρων είναι κενή, αν δεν προκαλεί εσωτερικό συλλογισμό από τη μεριά μας. Αναφέρω λίγα από τα χαρακτηριστικά τους, που με ενέπνευσαν καθώς συλλογίζομαι τη θυσία και τη δέσμευσή τους.

Συμπόνια

Οι πρωτοπόροι νοιάζονταν ο ένας για τον άλλον ανεξαρτήτως κοινωνικής, οικονομικής ή πολιτικής κατάστασης. Ακόμα και αν καθυστερούσε την πρόοδό τους, τους προκαλούσε ενόχληση ή σήμαινε προσωπική θυσία και μόχθο, βοηθούσαν ο ένας τον άλλον.

Στον κόσμο μας που οδηγείται από στόχους και είναι μεροληπτικός, προσωπικοί ή ομαδικοί στόχοι μπορεί να έχουν προτεραιότητα από το να φροντίζουμε τους άλλους ή να ενδυναμώνουμε το βασίλειο του Θεού. Στη σημερινή κοινωνία, η πραγματοποίηση κάποιων ιδεολογικών στόχων μπορεί να φαίνεται ως μέτρο της αξίας μας.

Το να θέτουμε και να επιτυγχάνουμε στόχους μπορεί να είναι θαυμάσιο. Αλλά, όταν η επιτυχία στο να φτάνουμε τους στόχους μας γίνεται με τίμημα να αμελήσουμε, παραμελήσουμε ή να πληγώσουμε τους άλλους, το κόστος αυτής της επιτυχίας μπορεί να είναι πολύ πολύτιμο.

Οι πρωτοπόροι φρόντιζαν αυτούς στην ομάδα τους, αλλά σκέφτονταν κι εκείνους που έρχονταν μετά από αυτούς, φυτεύοντας σοδειές για τις άμαξες που ακολουθούσαν.

Ήξεραν τη δύναμη της οικογένειας και των φίλων. Και επειδή στηρίζονταν ο ένας στον άλλον, έγιναν δυνατοί. Οι φίλοι έγιναν οικογένεια.

Οι πρωτοπόροι χρησιμεύουν ως μια καλή υπενθύμιση για τον λόγο που πρέπει να ξεφύγουμε από τον πειρασμό να απομονώσουμε τον εαυτό μας και, αντ' αυτού, να προσεγγίζουμε να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλον και να έχουμε συμπόνια κι αγάπη ο ένας για τον άλλον.

Έργο

«Ελάτε σεις, οι Άγιοι της γης, με χαρά, θαρρετά».

Η φράση αυτή έγινε ύμνος των αποκαμωμένων ταξιδιωτών. Είναι δύσκολο να φανταστούμε πόσο σκληρά εργάσθηκαν αυτές οι ψυχές. Το να περπατήσουν ήταν από τα ευκολότερα πράγματα για αυτούς. Όλοι έπρεπε

να συνδράμουν για την παροχή φαγητού, την επισκευή αμαξών, τη φροντίδα ζώων, τη διακονία στους ασθενείς και αδύναμους, την αναζήτηση και συλλογή νερού και να προστατεύουν τον εαυτό τους από τους συνεχείς κινδύνους των στοιχείων της φύσης και τους πολλούς κινδύνους της ερήμου.

Ευπνούσαν κάθε πρωί με ξεκάθαρους σκοπούς και στόχους τους οποίους όλοι καταλάβαιναν: να υπηρετούν τον Θεό και τους συνανθρώπους τους και να φτάσουν στη κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ. Κάθε μέρα αυτοί οι σκοποί και οι στόχοι ήταν ξεκάθαροι για εκείνους. Ήξεραν τι χρειαζόταν να κάνουν και ότι η πρόοδος κάθε ημέρας είχε σημασία.

Στην εποχή μας —όταν τόσα πολλά από αυτά που επιθυμούμε είναι μέσα στις δυνατότητές μας— είναι δελεαστικό να βάλουμε στο περιθώριο ή να εγκαταλείψουμε, οποτεδήποτε ο δρόμος μπροστά μας φαίνεται λίγο ανώμαλος ή όταν η πλαγιά μπροστά μας είναι πολύ απότομη. Σε αυτές τις στιγμές, μπορεί να μας εμπνεύσει να συλλογισθούμε εκείνους τους άνδρες, γυναίκες και παιδιά, οι οποίοι δεν επέτρεπαν στην αρρώστια, στη δυσκολία, στον πόνο ακόμα και στον θάνατο να τους αποτρέψει από το μονοπάτι που είχαν επιλέξει.

Οι πρωτοπόροι έμαθαν ότι το να κάνουν δύσκολα πράγματα εμβάθυνε και ενδυνάμωνε το σώμα, τον νου και το πνεύμα· μεγάλυνε την κατανόησή τους για τη θεία φύση τους και ενίσχυε τη συμπόνια τους για τους άλλους. Αυτή η συνήθεια σταθεροποίησε τις ψυχές τους και έγινε μια ευλογία για αυτούς πολύ αφού τελείωσε το επίπονο ταξίδι τους μέσα από κοιλάδες και βουνά.

Αισιοδοξία

Όταν οι πρωτοπόροι τραγουδούσαν, εξέφραζαν ένα τρίτο μάθημα: «Με χαρά, θαρρετά».

Είναι από τις μεγάλες ειρωνείες της εποχής μας, ότι έχουμε ευλογηθεί με τόσα πολλά και ακόμα μπορεί να είμαστε τόσο δυστυχημένοι. Τα θαύματα της ευημερίας και τεχνολογίας μάς συνεπαίρνουν και μας κατακλύζουν με ασφάλεια, διασκέδαση, στιγμιαία ευχαρίστηση και άνεση. Κι ακόμα βλέπουμε γύρω μας τόση πολλή δυστυχία.

Οι πρωτοπόροι, οι οποίοι θυσιάσαν τόσα πολλά, δεν είχαν και διψούσαν ακόμα και για τις πιο βασικές ανάγκες για να επιβιώσουν. Καταλάβαιναν ότι η ευτυχία δεν έρχεται ως αποτέλεσμα τύχης ή κατά λάθος. Σίγουρα

δεν έρχεται με το να πραγματοποιηθούν όλες οι επιθυμίες μας. Η ευτυχία δεν έρχεται από εξωτερικές συνθήκες. Έρχεται από μέσα — ανεξαρτήτως του τι συμβαίνει γύρω μας.

Οι πρωτοπόροι το ήξεραν και με αυτό το πνεύμα βρήκαν ευτυχία σε κάθε κατάσταση και σε κάθε δοκιμασία — ακόμα και σε αυτές τις δοκιμασίες που έφταναν και τάραζαν τα βαθιά νερά της ίδιας της ψυχής τους.

Δοκιμασίες

Μερικές φορές, αναπολούμε αυτά που υπέμειναν οι πρωτοπόροι και με ανακούφιση λέμε: «Πάλι καλά που δεν έζησα σε αυτήν την εποχή». Αλλά αναρωτιέμαι αν αυτοί οι θαρραλέοι πρωτοπόροι, αν μπορούσαν να μας δουν σήμερα, μπορεί να μην εξέφραζαν την ίδια επιθυμία.

Παρόλο που ο καιρός και οι καταστάσεις έχουν αλλάξει, οι αρχές του να αντιμετωπίζουμε δυσκολίες και να ζούμε με επιτυχία μαζί, ως μια κοινωνία που φροντίζει και ευημερεί υπό τον Θεό, δεν έχει αλλάξει.

Από τους πρωτοπόρους μπορούμε να μάθουμε να έχουμε πίστη και να εμπιστευόμαστε τον Θεό. Μπορούμε να μάθουμε να έχουμε συμπόνια για τους άλλους. Μπορούμε να μάθουμε ότι η εργασία και η φιλοπονία μάς ευλογούν όχι μόνο υλικά αλλά επίσης και πνευματικά. Μπορούμε να μάθουμε ότι η ευτυχία είναι διαθέσιμη σε εμάς ανεξαρτήτως των περιστάσεών μας.

Ο καλύτερος τρόπος να τιμήσουμε και να δείξουμε ευγνωμοσύνη στους πρωτοπόρους είναι να ενσωματώσουμε στην ίδια τη ζωή μας πίστη στις εντολές του Θεού, συμπόνια και αγάπη για τους συνανθρώπους μας και φιλοπονία, αισιοδοξία και χαρά που έδειξαν οι πρωτοπόροι τόσο καλά στη ζωή τους.

Καθώς το κάνουμε αυτό, μπορούμε να διασχίσουμε τις δεκαετίες του χρόνου, να πάρουμε τα χέρια αυτών των ευγενών πρωτοπόρων στα δικά μας και να προσθέσουμε τη φωνή μας στη δική τους, καθώς τραγουδάμε μαζί τους: «Όλα πάνε καλά! Όλα πάνε καλά!»

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Μπορείτε να ξεκινήσετε τραγουδώντας το: «Ελάτε σεις, οι Άγιοι της γης» (*Υμνοι και παιδικά τραγούδια*, αρ. 2) σε αυτούς που επισκέπτεστε. Θα μπορούσατε να μοιραστείτε μια εμπειρία όταν εσείς ή κάποιος που

γνωρίζετε έχει εφαρμόσει τις αρχές της συμπόνιας, της εργασίας ή της αισιοδοξίας. Αν αισθανθείτε την προτροπή, μπορείτε να καταθέσετε μαρτυρία για τις ευλογίες που έρχονται από το να ζούμε αυτές τις αρχές και να υποσχεθείτε σε αυτούς που επισκέπτεστε ότι μπορούν να λάβουν παρόμοιες ευλογίες.

ΝΕΟΙ

Τηρώντας ένα αρχείο

Ο Πρόεδρος Ούχτντορφ συγκρίνει τις ημέρες μας με την εποχή των πρωτοπόρων. Αν και δεν έχετε διασχίσει τις πεδιάδες, είστε περισσότερο όμοιοι με τους πρωτοπόρους από ό,τι νομίζετε! Εσείς επίσης μπορείτε να δείξετε συμπόνια, σκληρή εργασία και αισιοδοξία. Και όπως εμείς γνωρίζουμε ότι οι πρωτοπόροι επέδειξαν αυτά τα προσόντα εξαιτίας των αρχείων που τηρούσαν, οι απόγονοί σας μπορούν να σας γνωρίσουν επίσης από το ημερολόγιό σας.

Αφιερώστε μερικά λεπτά για να καταγράψετε στο ημερολόγιό σας λίγα για τον εαυτό σας. Μπορείτε να γράψετε για πνευματικά πράγματα, όπως το πώς αποκτήσατε τη μαρτυρία σας ή ξεπεράσατε δυσκολίες με τη βοήθεια του Επουράνιου Πατέρα. Μπορείτε επίσης να βοηθήσετε τα τρισέγγονά σας (τα οποία μπορεί να διαβάσουν το ημερολόγιό σας κάποια ημέρα) να γνωρίζουν πώς ήταν η καθημερινή σας ζωή. Τι εργασίες κάνετε στο σχολείο; Πώς είναι το δωμάτιό σας; Ποια είναι η αγαπημένη σας οικογενειακή ανάμνηση;

Καθώς αρχίζετε να γράφετε λίγο κάθε μέρα, όχι μόνο θα μπορείτε να βλέπετε πιο καθαρά πώς ο Επουράνιος

Πατέρας σας βοηθά στην καθημερινή σας ζωή, όπως καθοδήγησε τους πρωτοπόρους, αλλά επίσης θα αφήσετε ένα κληροδότημα για τους δικούς σας απογόνους.

ΠΑΙΔΙΑ

Ακολουθώντας το παράδειγμα των πρωτοπόρων

Ο Πρόεδρος Ούχτντορφ αναφέρει μερικούς τρόπους με τους οποίους οι πρωτοπόροι έδειξαν αγάπη για τον Επουράνιο Πατέρα. Μπορείτε να ακολουθήσετε το παράδειγμά τους. Ακολουθούν μερικές ιδέες για να αρχίσετε:

ΣΥΜΠΟΝΙΑ

- Γράψτε ένα ευγενικό σημείωμα ή φτιάξτε ένα κέρασμα για κάποιον που είναι λυπημένος.
- Βοηθήστε έναν/μία συμμαθητή/θήτριά σας με την εργασία του/της.

ΕΡΓΟ

- Θέστε έναν στόχο. Κάντε κάτι κάθε μέρα αυτόν τον μήνα για να πετύχετε τον στόχο σας.
- Βοηθήστε τους γονείς σας να φτιάξουν βραδινό.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

- Κάντε μια λίστα με 10 ευτυχισμένα πράγματα στη ζωή σας.
- Χαμογελάτε σε όλους όσους βλέπετε.

© 2015 υπό Intellectual Reserve, Inc. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα.
Printed in Germany. Έγκριση αγγλικού κειμένου: 6/15. Έγκριση μετάφρασης: 6/15. Μετάφραση του *First Presidency Message, July 2015*. Greek. 12587 133

Τα θεία γνωρίσματα του Ιησού Χριστού: Συγχωρητικός και πολυεύσπλαχνος

Με προσευχή, μελετήστε αυτό το υλικό και ζητήστε να γνωρίσετε τι να αναφέρετε. Πώς η κατανόηση της ζωής και των ρόλων του Σωτήρος θα αυξήσει την πίστη σας σε Εκείνον και θα ευλογήσει εκείνες για τις οποίες είστε υπεύθυνες μέσω της επίσκεψης διδασκαλισσών; Για περισσότερες πληροφορίες, πηγαίnete στο reliefsociety.lds.org.

Πίστη, Οικογένεια,
Ανακούφιση

Αυτό είναι μέρος μίας σειράς
μηνυμάτων επισκεπτριών
διδασκαλισσών που αναδεικνύει τα
στοιχεία χαρακτήρα του Σωτήρος.

Κατανοώντας ότι ο Ιησούς Χριστός έχει υπάρξει συγχωρητικός και πολυεύσπλαχνος προς εμάς, μπορεί να μας βοηθήσει να συγχωρούμε και να εκτείνουμε ευσπλαχνία στους άλλους. «Ο Ιησούς Χριστός είναι το Παράδειγμά μας» είπε ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον. «Η ζωή Του ήταν κληρονομιά αγάπης. Οι ασθενείς που θεράπευσε, οι καταδυναστευόμενοι που ανύψωσε, οι αμαρτωλοί που έσωσε. Στο τέλος, ο οργισμένος όχλος Του αφαίρεσε τη ζωή. Κι όμως αντηχούν τα λόγια από τον λόφο του Γολγοθά: “Πατέρα, συγχώρεσέ τους· επειδή, δεν ξέρουν τι κάνουν” — η υπέρτατη έκφραση συμπόνιας και αγάπης στη θνητότητα»¹.

Αν συγχωρήσουμε στους ανθρώπους τα ανομήματά τους, θα συγχωρήσει και εμάς ο Επουράνιος Πατέρας μας. Ο Ιησούς μάς ζητεί: «Να γίνεστε, λοιπόν, ευσπλαχνικοί, όπως και ο Πατέρας σας είναι ευσπλαχνικός» (Κατά Λουκάν 6:36). «Η συγχώρηση για τις αμαρτίες μας έρχεται με όρους» είπε ο Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ, Δεύτερος

Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία. «Πρέπει να μετανοήσουμε. ... Δεν έχουμε όλοι πλησιάσει, κάποια στιγμή, με πραότητα το ίλαστήριο και παρακαλέσαμε για χάριν; Δεν έχουμε ευχηθεί με όλη την ενέργεια της ψυχής μας για έλεος — να συγχωρηθούμε για τα λάθη που έχουμε κάνει και τις αμαρτίες που έχουμε διαπράξει; ... Επιτρέψτε στην εξιλέωση του Χριστού να αλλάξει και να θεραπεύσει την καρδιά σας. Αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Συγχωρείτε ο ένας τον άλλον»².

Επιπρόσθετες γραφές

Κατά Ματθαίον 6:14-15, Κατά Ιωάννην 6:36-37, Αλμα 34:14-16

Από τις γραφές

«Πρέπει να συγχωρούμε όπως έχουμε συγχωρηθεί» είπε ο Πρεσβύτερος Τζέφρυ Χόλλαντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων³. Η ιστορία του ασώτου υιού μάς δείχνει τις δύο πλευρές της συγχώρησης: ένας υιός συγχωρείται κι ο άλλος δυσκολεύεται να συγχωρήσει.

Ο μικρότερος υιός πήρε την κληρονομιά του, γρήγορα την ξόδεψε και όταν παρουσιάστηκε λιμός, δούλευε εκτρέφοντας χοίρους. Οι γραφές λένε «όταν ήλθε στον εαυτό

του», επέστρεψε στο σπίτι και είπε στον πατέρα του ότι δεν ήταν άξιος να είναι υιός του. Αλλά ο πατέρας του τον συγχώρησε και έσφαξε τον μόσχο τον σιτευτό για μια γιορτή. Ο μεγαλύτερος υιός επέστρεψε από τους αγρούς όπου δούλευε και θύμωσε. Υπενθύμισε στον πατέρα του ότι εκείνος τον υπηρετούσε πολλά χρόνια, ποτέ δεν παρενέβη τις εντολές και όμως «σ’ εμένα δεν έδωσες ποτέ ένα κατσίκι για να ευφρανθώ». Και ο πατέρας απάντησε: «Παιδί μου, εσύ είσαι πάντοτε μαζί μου· και όλα τα δικά μου είναι δικά σου· έπρεπε, όμως, να ευφρανθούμε και να χαρούμε, επειδή αυτός ο αδελφός σου ήταν νεκρός, και ξανάζησε· και ήταν χαμένος, και βρέθηκε» (βλέπε Κατά Λουκάν 15:11-32).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τόμας Μόνσον, «Αγάπη, η ουσία του Ευαγγελίου», *Διαχόνα*, Μάιος 2014, 91.
2. Ντίτερ Ούχτντορφ, «Οι ελεήμονες λαμβάνουν έλεος», *Διαχόνα*, Μάιος 2012, 70, 75, 77. Πλάγια γραφή στο αρχικό κείμενο.
3. Τζέφρυ Χόλλαντ, “The Peaceable Things of the Kingdom”, *Ensign*, Νοέμβρ. 1996, 83.

Σκεφθείτε αυτό

Πώς η συγχώρηση ωφελεί αυτόν που συγχωρεί;